

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

16. De annis regni Ioakim.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

19. *Viginti duorum annorum erat Amon cum regnare cepisset: duobus quoque annis regnavit in Ierusalem.* Idem habetur 2. Paralip. 33. v. 21. Eundem annorum numerum ei attribuo, cum Iosepho, Clemente Alex. Africano, Sulpitio, Schafnaburgensi aliisque iam laudatis. Paludanus tamen dat ei annum & 6. menses. Eusebius fatetur quidem Amon secundum Hebraeos biennium regnasse: ea nihilominus 12. enumerat secundum interpretationem, ut ait, Septuaginta, quod facit Iulianus & Nicephorus. Sed hi vitiosis exemplaribus vsi sunt: Graeca enim exemplaria Sixti V. & alia duos tantum annos exprimunt, quam lectionem iam olim, ut legitimum agnouerunt Fasti Siculi, Hilariion, Sulpitius, &c. Hinc non male Capellus ann. m. 3354. carpit Lauretum, qui in tanta literarum luce, aduersus omnium iniquam linguam sacrorum codicum fidem, contendit Amonem 12. annos esse computandos.

*Amon vobis
gnat 2. annos*

IV. REGVM. XXII. v. 1.

10. *Decimo annorum erat Iosias, cum regnare cepisset: triginta & vno anno regnavit in Ierusalem.* Eadem leguntur 2. Paral. 34. v. 1. Sulpitius tribuit eius regno annos 21. Eusebius & Iulianus 32. Paludanus 31. & nouem menses. Numerus factis monumentis consignatum omnino retinendum censeo, cum Francisco Suario, & alijs auctoribus cap. praecedenti, num. 1. laudatis: 2. Tradit Abulensis 4. Reg. 23. q. 21. Amonem 16. duntaxat annis filio suo Iosia lentorem fuisse, nec id mirum videri; cum annus decimus quartus in masculis censeatur esse pubertatis. Si cuiquam id minus placuerit, eum temeritate arguere non ausim. Fieri enim potuit, ut Amon 22. annos natus regni gubernaculis admotus, annis aliquot cum parente regnaret: post obitum vero parentis biennio solus principatum teneret. Sic facile octennem filium imperij haereditatem reliquerit.

Iosias regnat 31.

De initio regni Amos

IV. REGVM. XXIII. v. 31. & 36.

30. *Viginti trium annorum erat Ioachaz: cum regnare cepisset, & tribus mensibus regnavit in Ierusalem.* Idem habetur 2. Paral. 36. ver. 2. Sacro textui omnes quotquot me legerit memini Scriptores, vel expresse vel tacite assentiuntur. 36. *Viginti quinque annorum erat Ioakim cum regnare cepisset: & vndecim annis regnavit in Ierusalem.* Eadem inculcantur 2. Paralip. 36. v. 5.

Ioachaz regnat 3. mensibus.

QVÆSTIO XVI.

De annis regni Ioakim.

Ioakimi regnum 12. annis definit Chronicon Alexandrinum: vndecim vel duodecim Nicephorus Constan. vndecim completis & aliquot mensibus

Ioakim regnat 11 an. Chronolog.

8. 2. 3.

Capel-

ilippi

onologia
estamenti

IV
7

Capellus: & iam olim Theodoretus præf. in Dan. decem & alioquin Torniellus, Sallianus, Paludanus. Ego ei vndecim annos adscribo, præputura, Eusebio, Sulpitio, Iuliano, Hilarione, Fastis Siculis, Bedæ, Bedæ centio, Schafnaburgensi, Mariano Scoto, Tostato Suario, Gordonio, la me ratio cogit ab isto numero recedere: etsi reuera vtrumque omnino expletum fuisse putem. Idem docet Sanctus Ierem. 3. num. 2. num. 63. Pineda lib. 7. de rebus Salomonis, cap. 9.

*Quæstio
5. Opinio
cū 2. arg.*

2. De mense, quo Ioakim regnum iniit, non est vna opinio. Torniellus & Sallianus varijs in locis, v. anno m. 3425. & 3423. Ioachaz regnare cœpisse sub finem mensis noni desinente anno putant: Ioakim autem regem factum mense Nisan. Probat quod Ioakim non attigisset annum regni sui vndecimum, contra eundem testimonium, quæ eum annos vndecim regnasse tradit. Siquidem Iosia vsque ad quartum Ioakimi, primumque Nabuchodonosor putatis vtrinque extremis, & inclusis tribus mensibus Ioachaz, anni viginti tres, nempe Iosia ferè nouemdecim, & quatuor regni Ioakimi, qui hic captus est, sub finem anni septimi Nabuchodonosor. Post Ioakimum verò regnavit Iechonias tres menses, quibus elapsis Nabuchodonosor ineunte anno octavo regni sui, eum Babylonem captum. Probat 2. Quia alias non regnasset Sedecias annos vndecim complures, tamen tradere videtur Ieremias cap. 1. v. 3.

*Aliarū o-
piniones.*

3. Paludanus Tract. 4. cap. 26. regnum Ioakimi mense septimo putat, dicit mense Nisan desinente, anno septimo Nabuchodonosoris patris, & probat ex isto cap. 1. Ieremias. Caluissius anno suo 610. ante Christum Ioakimum regem fratri suo circa æquinoctium autumnale subditur, Ioakim anno ante Christum 612. scribit æram Ioakimi inchoari ab Nisan, vel antecedente Tisri, circa quem, inquit, obiit Iosias.

Conclusio.

4. Ego Iosia annis 31. quos sacra tabulæ exhibent, nihil proculdubio eum circa mensem 6. aut septimum, currente anno ante Christum obiisse autumno, tum Ioachaz trimestrem gessisse principatum, vndecim, quibus anno ante Christi epocham 601. exspirantibus, tres menses & decem dies, rex audierit, nimirum vsque ad mensem 3. circiter, vel mensis Ab anni illius ante Chr. 601. Hinc absque vllius expirante, vt reor, anno septimo Nabuchodonosoris, subrogatus est, qui annis vndecim in regni administratione ferè euolutis, morte sua apud Iudæos sacri, ante Chr. 590. regno, libertate, oculis privatus, Ierusalem dæzorū tragediam clausit.

5. Hac ratione annum tertium decimum Iosiaz ordior, anno ante Christum 631. annum quartum Ioakim circa finem anni ante Christ. 609. annum Nabuchodonosoris mense quinto anni sequentis, currente adhuc anno vigesimo tertio à 13. Iosiaz inclusivè computatò. Sic patet iure negari posse, quòd primo argumento Torneilius & Salianus afferbant. Taceo non con-
 tate verum ille vicessimus tertius inclusivè an civiliter computandus sit, de quo Ieremias 25. vers. 3. sermo habetur. Dixerit fortè quispiam, contra Torneiliam & Salianum, septimum Nabuchodonosoris annum de quo Ieremias 71. vers. 28. expletum fuisse, sicut iidem auctores annos 16. Iosephi Latino & Hebræo textu signatos, completos interpretantur. Genes. 37. ver. 2. Sic Salianus alterum annum à diluvio, quo natus est Arphaxad expletum sumit, & Abulensis 4. Reg. 9. q. 27. annum vndecimum Ioram filij Achab, de quo Iud. vers. 29. absolventem intelligit. Imò Salianus ann. m. 5429 numer. 21. dicitur, illo Ierem. cap. 51. vers. 28. agi de transmigratione Ioachini siue Iechonias, quam liber 4. Regum vers. 12. asserit anno octavo Nabuchodonosoris factam, Iabaudi ineunte. Quod primus annus Nabuchodonosoris respondeat octavo & quinto Ioakimi, fateor equidem: ponit nihilominus Iechonias transporari, anno Ioakimi patris sui vndecimo necdum finito, ineunte Nabuchodonosoris octavo.

6. Nec altera probatio Torneilli multum vrget. Verba Ieremias cap. 1. vers. 3. hæc sunt: *Et factum est in diebus Ioakim filij Iosia regis Iuda, vsque ad consummationem vndecimi anni Sedecia filij Iosia regis Iuda, vsque ad transmigrationem Ierusalem in mense quinto. Quæ ut vera sint, non est opus, vt vndecimus annus Sedecia quoad omnes partes fuerit consummatus: imò S. Vates per epexegetin Scripturæ v-
 titatam addit eam consummationem vsque ad quintum mensem extendi, & Seniores nulla facta consummationis mentione, hunc locum sic transule-
 runt: *Et factum est, in diebus Ioakim filij Iosia regis Iuda, vsque ad vndecimum annum Se-
 decia filij Iosia regis Iuda, vsque ad captiuitatem Ierusalem in mense quinto.* Hoc igitur Prophetæ oraculum, nisi quid aliud obster, ita explicari potest, sicut illud Stephani dictum: *expletis annis quadraginta & c. A. & 7. v. 39.* interpretatur Torneilius ad annum 1. ætatis 4. num. 4. & Salianus ad annum m. 2543. Et illud Ieremias 34. vers. 14. *cum completi fuerint septem anni.* Et Luca 2. vers. 22. *Postquam consummati sunt dies octo, omnium iudicio intelligi debet.* Vide, si placet notas ad cap. 3. Exodi. Si ergo huius vaticinij verba spectes, solum significant Ieremiam, non destitisse vaticinari ante annum vndecimum Sedecia, imò ante quintum illum mensem, quo Iudæi Vrbe excisa Babylonem abierunt, siue annus ille vndecimus tunc inceptus fuerit tantum, siue fi-*

Ad e.
v. opinio

Ad 1.

ilippi

mologia
estamenti

IV
7

Anni 11.
Ioakim nō
omnino
completi.

7. Ex alio tamen capite arbitror sententiam de annis videri non omnino ferè tamen completis, facilius applicari ad Scripturam nem, & probabiliore rationes, quæ Nabuchodonosori annos 43. Chronologicos attribuunt. Hoc enim modo, ad annos transmigrations referuntur 7. vt exurgant anni ab enthronismo Nabuchodonosori: 37. annus 37. transmigrations erat 44. Nabuchodonosori, sed Eubulorum tribuendus sic 43. remanent Nabuchodonosori. Huc spectant, quædam de annis Iechoniae & Sedecia, & cap. seq. v. 12. cap. 25. v. 1. & 1.

QVÆSTIO XVII.

De Canone Mathematico Ptolemæi.

Vtilitas
huius Can-
onis.

1. Vt ea quæ de Nabuchodonosore & sequentibus Babyloniorum principibus in sacris literis occurrunt, iuuari disputentur, nonnulla eorum principibus repetenda aliter videntur. In primis autem prænotandum nonem Mathematicum Ptolemæi, haud ita pridem in lucem editum, quippe quem omnes fatentur magnum Chronologiae lumen, quidam omni auro præciosiorem esse affirmant. In eo Canone sine Cæsarum recensentur Babylonij reges à Nabonassaro ad Cyrum, hinc Persearum ad Alexandrum Magnum, inde Ægyptiorum vsque ad Cleopatram, tum denique Romanorum Imperatores, ab Augusto ad Antoninum principibus anni sui adscribuntur, ijque vnâ in summam ab Epochen Nabonassari, vsque ad cuiuslibet regis excessum colliguntur, v. g. Nabonassari anni 14. Nadio biennium, vnde 16. conficiuntur. Subijciuntur quoque Cozirus & Porus, quibus datur quinquennium, & 21. annos Nabonassari supputantur, vt ex ipso, qui sequitur Canone videre licet, quos Petauius alios exhibet Petauius sed non integrum, de Doctrina Temporum lib. 9. cap. 52. Eundem verò integrum & incorruptum Seihus Calaneo exemplari Ptolemæi, quod habetur Londini in Anglia, se accepisse tradit caput xi. Isagoges Chronologicae Græcè transcriptis, quibus quod collectos annos notis apud nos vtilitatis expresserit.